

Rezzenéstelen tekintet

Kele Márk február 13-án lesz hároméves. Márk nem olyan, mint a többi óvodáskorú gyerek, hisz a bújócskázás és a csínytevések helyett csendben életéért küzd: a kislíú szeptember 17-én szerencsétlen baleset következtében súlyos koponyatörést és agysérülést szenvedett. Márk azóta mozdulatlanul fekszik, éber kómás állapotában csak gesztenyebarna szemein látni: nagyon fél. Több műtétet is végrehajtottak rajta, most pedig kezelni kellene egy speciális központban, azonban családjának ehhez nincs elegendő anyagi fedezete.

Kovács Eszter

Szeptember 17-e átlagos napnak indult a kápolnásfalusi Kele család életében: Zoltán, a családfő kivitte két fiát, a két és fél éves Márkot és a nyolcéves Zoltánt a mezőre. – Októberben kellett volna indulnom Németországba dolgozni, de aztán megváltozott minden – meséli a családfő. Márk izgó-mozgó gyermek volt, azon a szeptemberi napon is rohangu a szabad levegőn. – A ló csak fellökte, de olyan száraz és kemény volt

Fotók: Veres Nándor

||| Márkot először október 5-én műtötték, a heg már rózsaszínű, szépen gyógyul

a föld, hogy Márk az esés után rögtön eszméletét veszítette – mondta el Kele Zoltán. A kislíút a baleset helyszínén élesztette újra édesapja, ki megjegyzi, soha nem gondolta volna, hogy a sofőriskolában tanult és a televízióban látott újraélesztési technikának valamikor hasznát veszi. Az udvarhelyi kórházban az asszisztensek azt mondták, elsősegélynyújtásból diplomázhatna a férjem – jegyzi meg keserédesen Magdolna, az édesanya, miközben fia ernyedt testét tartja.

Márkot koponyaalapú töréssel, kómás állapotban szállították a székelyudvarhelyi városi kórházba, majd Marosvásárhelyre. Az első beavatkozás október 5-én, a második négy napra rá, 9-én volt. Első alkalommal azért műtötték, mert az agyvíz szivárgott Márk orrán keresztül, majd, mivel újból nyomás nehezedett az agyra, újból műteni kellett – tudtuk meg Zoltántól. A második, október 9-én elvégzett CT vizsgálat jelentős agysorvadást mutatott a jobb féltekében, a kislíú ún. éber kómás állapotba került.

Márk október 25-éig a ma-

rosvásárhelyi kórház intenzív osztályán feküdt, innen újból Udvarhelyre szállították, majd kiutalták a kórházból. Múlt kedden megint leállt a légzése, így újabb hetet töltött az udvarhelyi kórházban – tudtuk meg Kele Zoltántól. A kislíú azóta gyógyszeres kezelést kap és gyógytornász jár ki hetente többször a kápolnásfalusi család otthonába. Lényegében már szervi problémája nincsen, nemrégiben a szemét is kinyitotta, viszont mozogni és beszélni nem tud – ecseteli az édesapa.

A kislíút a városi kórház gyermekosztályának vezetője, dr. Lőrincz Katalin kezelte, az ő jóvoltából egy ún. bébikontrollt is kapott kölcsönbe a család. – Kilencc funkcióit ellenőriz a szervezet, ha valami baj van, akkor rögtön jelez. De így sem tudunk nyugodtan aludni, tízpercenként megébredünk, ránézünk a gyerekre, hogy még lélegzik-e – meséli elcsukló hangon Magdolna. Márk állapota gyorsan javult, miután hazakerült, most már a pépas ételt is megeszi. A felépüléshez stimulálni kellene az agyát, hogy ébredjen fel a kómából – magyarázza Zoltán. Az idő sürgeti a Kele családot, hisz ha huzamosabb ideig kell Márknak mozdulatlanul feködnie, elfekvési sebei és más problémák jelenhetnek meg. – A gyergyószentmiklósi Grosu Lacika édesanyjával beszélünk, ő ajánlotta a zalaegerszegi kórház gyermekosztályának rehabilitációs központját – jegyzi meg az édesapa. A család azóta fel is vette a kapcsolatot a magyarországi szakorvosokkal, Márk a tervek szerint december 9-én utazna édesanyjával Zalaegerszegre. A zalaegerszegi önkéntes tűzoltó- és mentőszolgálat nyolcadikán hozná haza Lacikát, és egyúttal viné a páromat és Márkot vissza – tudtuk meg a ferfitől.

A külföldi kezelés azonban rendkívül drága, naponta 15

ezer forintba kerülne Márk, és még 2500-ba az édesanyja számára. – Vannak pillanatok, mikor kicsit magához tér, szerintem eszébe jutnak a történetek, és olyankor nyöszörög, megjíed. Nem akarjuk, hogy ha a kezelés során ilyen történik, egyedül legyen, Vásárhelyen sem hagytuk magára, most sem fogjuk – magyarázza Zoltán. Magdolnának azért is jó lenne elkísérni fiát, hogy eltanulja a gyógytornát, melyet majd itthon maga folytathatna.

Közben a belső szobából előbújik Zoltán, a nyolcéves nagy-

A külföldi kezelés rendkívül drága, naponta 15 ezer forintba kerülne

fiú, félősen apja mellé ül és kíváncsian nézi a fényképezőgépet. – Zoltán ott volt, mikor történt az eset, annyira megjíedt, hogy végül őt is orvoshoz kellett vinni – emlékszik vissza a családfő. Vásárhelyen, mikor még mindenféle csövekre volt kapcsolva, Márk megnyugodott, ha Jójika – Zoltán – nevét hallotta – jegyzi meg Magdolna, kisebbik fiával az ölében. Akkor, az első CT vizsgálat után még bizonytalan volt, hogy egyáltalán életben marad-e Márk. Dühös voltam mindenkire, de főként az orvosra, pedig ő csak őszinte volt. Egy anyának felfoghatatlanok azok a szavak, hogy „rossz az állapota”, „nincs sok remény” – folytatta Magdolna.

A kislíú időközben anyja öléből az apja karjaiba, majd újból az anyjához kerül: kicsi ugyan még a gyerek, de a z ernyedt testet megerőltető hosszabb ideig tartani. A zalaegerszegi létesítményben két gyerekkel 14 szakember foglalkozik, többféle rehabilitációs kezelést alkalmazva. – Lacika édesanyja mesélte, hogy sokszor az anyának nem kellemes nézni az ilyen kezeléseket, de ennyi könny után még egy ennyit kibírok, ha azt jelentené, hogy Márk talpra állhat – mondta Magdolna, majd fiára mosolyogva hozzátette: „mint a katonaságnál, úgy leszünk mi ketten ott a kórházban, kincsem, csak nem szalutálunk”. Azt, hogy mennyi ideig kellene folytatni a magyarországi kezelést, egyelőre még nem tudja a Kele család, minden attól függ, Márk hogyan reagál a stimulálásra. – Nem tudjuk, mire számítsunk, lehet öt hónap után haza is jöhetünk. Vagy szinte egy évet kell maradnunk, mint Lacikának – magyarázza Zoltán. A család a magyar állampolgárságért is folyamodott, azonban legalább hat hónapba telik, míg sorra kerülnek, addig viszont a kórházi kezelés költségeit nekik kell állni. – Azt sem tudjuk meghatározni, hogy mekkora összegre lenne szükségünk. A Lacika kezelése, édesanyja számításai szerint 7 millió forintba került – ecseteli a családfő, hozzáfűzve, utazna ő Németországba dolgozni, viszont Zoltán és a családot ilyen helyzetben nem hagyhatja. Keléék tehát várnak, várják december 9-ét, várják, hogy fiuk újból mosolygós, mozgékony, csintalan önmaga legyen.

||| Keléék élete másodpercek alatt fordult fel

Amennyiben segíteni szeretne a Kele családnak és Márknak, a következő bankszámlaszámokon ezt megteheti:
E. Cod iban: RO320TPV261000582033
Ron. Cod iban: RO750TPV261000582033
Huf. Cod iban: RO790TPV261000582033